

Fonds Kwadraat in gesprek met...

Simone Hoàng

Begin april is Fonds Kwadraat begonnen met de interviewreeks *Fonds Kwadraat in gesprek met...* De derde kunstenaar die we hebben uitgenodigd is Simone Hoàng (1982).

Simone Hoàng studeerde aan de Fotoacademie in Amsterdam en werkte in de periode 2016-2017 in het Charles Nypels Lab van de Jan van Eyck Academie in Maastricht. De afgelopen jaren toonde zij haar werk op o.a. Photo Basel (in 2018 en 2019) en Art Rotterdam (2019). Zij wordt vertegenwoordigd door Galerie Fontana. Haar werk is aangekocht door FOAM, de Vrije Universiteit en Atelier van Lieshout.

Simone Hoàng. Foto Bas Pinkse.

Waar ben je op dit moment mee bezig?

Momenteel werk ik onder andere aan 'de nacht als doka'. Geen lichtdichte ruimte die kunstmatig geheel donker kan worden gemaakt door de mens, maar de natuurlijke nacht als

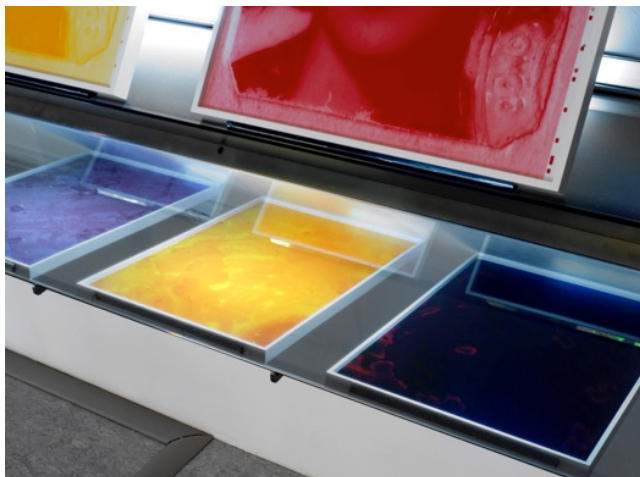
doka. Niet de donkerte van de klassieke doka, met al zijn kunstmatige herhaalbaarheid, maar de unieke donkerte van de nacht. Deze doka functioneert enkel wanneer de nacht het alledaagse overstijgt en de natuur bepalend is. Het oneindige. De openheid. Het kosmische. De blootstelling aan de nacht verfijnt en verhoogt de zintuigen tot een hogere staat van alertheid.

Nude, 2019, bij Atelier van Lieshout (AvL). Foto Gert Jan van Rooij.

Waarvoor heb je de lening gebruikt?

Voor het maken van een kunstenaarsboek (*Hoàng Thị Như Hào, 2019*). Dit werk gaat over de kleuren die ontbreken om op foto's alle huidskleuren weer te kunnen geven. Gekleurdheid is moeilijk vast te leggen met kleurenfilm. De eerste kleurenfilms zijn afgestemd op het weergeven van de witte huid. Bij de drie zeer dunne emulsielagen op het negatief ligt de roodgevoelige laag aan de onderkant. Zo komen de kleuren die nodig zijn

om een andere huidskleur weer te geven – geel, bruin en rood – minder aan bod. Een verklaring die past in een chemische formule. De paar analoge foto's die ik heb van mijn biologische familie toonden aan dat Zuidoost-Aziaten met hun geelbruine huid niet als zodanig werden vastgelegd. Voor mij kleurt een oude foto letterlijk mijn herinnering.

Foto: Gert Jan van Rooij, Nude, 2019, bij Atelier van Lieshout (AvL).

Hanne Hagenars, auteur en nu conservator moderne en hedendaagse kunst van het Fries Museum, schreef de tekst voor het boek.

Wat heeft de lening voor je betekend / wat was het resultaat?

De lening gaf mij meer ruimte om onderzoek te doen in een lab met laboranten. Het onderzoek deed ik in samenwerking met dr. Raoul Frese bij het Hybrid Forms Laboratory, een onderzoeksplatform van de Vrije Universiteit, waar onder andere kunstenaars en wetenschappers samenwerken aan maatschappelijke vraagstukken. We hebben onbelichte fotorolletjes in een bad met zuur gedaan, zodat de kleuren van de emulsielaag naar boven kwamen en hebben ze vervolgens middels een ander procedé weer gescheiden. Zo kon een filmnegatief herformuleerd worden.

Ik benader regelmatig vakmensen uit andere disciplines. Ambacht is waardevol, maar ook kostbaar. De samenwerking met wetenschapper Raoul Frese leidde tot een inhoudelijk sterker concept. In het lab leerde ik hoe een kleurennegatief zo kon worden gemaakt dat wél alle huidskleuren konden worden vastgelegd.

Het kunstenaarsboek Hoàng Thị Như Hào, 2019

Is er een plek, on- en/of offline, waar we je werk kunnen bekijken?

Online kan je mijn werk zien op mijn eigen website simonehoang.com en op de website van Galerie Fontana, galeriefontana.com, die mij vertegenwoordigt.

Mijn werk is verder te zien bij Foam Editions en bij de VU, maar beide zijn nu vanwege de coronacrisis gesloten. Uiteraard kunnen geïnteresseerden met mij en/ of met mijn galerie een afspraak maken om de werken in mijn atelier te zien. Ik weet dat Foam online

rondleidingen geeft. Van de VU is dat nog niet bekend. Ik vind het natuurlijk jammer dat het werk niet in de ruimte te zien is, maar ik geloof zeker dat er alternatieven worden bedacht die anders niet zouden kunnen.

Wat zijn je toekomstplannen?

Als beeldend kunstenaar houd ik mij bezig met de realiteit en bied ik context aan datgene wat al bestaat. Mijn werk bestaat uit documenten en registraties van eenmalige gebeurtenissen. In de toekomst wil ik in Vietnam – waar ik oorspronkelijk vandaan kom – een materiaal ontwikkelen waarmee ik met verschillende bergvolkeren de duur van daglicht kan verlengen. Omdat sommige bergdorpen in een soort kom liggen, bereikt de zon ze zelden. De bewoners ervaren amper daglicht. In de fotografie worden reflectieschermen doorgaans gebruikt om het onderwerp in te vullen (met licht). Ik wil kijken of het met reflectieschermen mogelijk is deze bergdorpen de ervaring van daglicht te geven. Als ik weer kan reizen, kan ik hiermee verder.

Heb je een tip voor andere jonge kunstenaars?

Zoek de juiste vorm bij je idee. Zelf ben ik opgeleid tot fotograaf. Tijdens mijn studie merkte ik dat mijn benadering altijd conceptueel is. Ik begon steeds meer in te zien dat mijn kunstenaarschap gaat over het telkens weer zoeken naar de juiste vorm bij mijn ideeën. Dat hoeft in mijn geval niet alleen fotografie te zijn.

Paragon, deel van het kunstenaarsboek Hoàng Thị Như Hào, 2019